

**DN. DVRANDI|| à Sancto Portiano, in Senten=||tias
Theologicas Petri Lombardi|| Commentariorum libri||
quatuor.||**

Durandus <de Sancto Porciano>

Antverpiæ, 1567

Quæstio tertia. Vtrum per baptismum deleatur omnis pœna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72607)

Magistri Durandi de

7 Ad secundum dicendum q̄ triplex est penitentia. Prima quae est sacramentum, & consistit in acu exteriori confitentis & absoluens. Et ista nō est necessaria baptizandis quantumcumq; adulis, imo nec exhibenda, eō q̄ baptismus est ianua sacramentorum, propter quod nō baptizatis nō est exhibendum aliquid sacramentum. Secunda penitentia est contrito sufficiens informata gratia, secundum quam dicimus contritu esse penitentem, & ita non requiritur ante baptismum. Alioquin adulteri baptizandus semper esset ante baptismum iustificatus. Tertia est quādam displicientia peccati cōmisi, licet informis & imperfecta, que dicitur attritio, que licet non sit sufficiēs ad delendum peccatum, est tamen dispositio sufficiens ad sufficiendum baptismum, eō quod tollit fictionem: & de tali penitentia est intelligendum illud quod dicitur Actuum secundo, & illud quod Augustinus dicit in auctoritate allegata.

Q Y E S T I O T E R T I A .

Vtrum per baptismum deleatur omnis pena.

Thos. 3. q. 59. art. 3.

A D Secundum sic proceditur. Et arguitur quod baptismus non deleat omnem penam, quia si baptismus deleret omnem penam, maxime deleret penam peccati originalis, contra quod praecepit ordinatur, sed illam nō deleat, vt probatur, ergo nullam. Probatio minoris famis, sitis, passibilis, & repugnantia virtutum sensituarum ad rationem sum penam originalis peccati, sed ista non amouentur per baptismum, vt quilibet experitur in se ipso, ergo &c.

Item culpa reordinatur per penam, sed Deus nihil di mitit inordinatum, ergo per nullum sacramentum tollit culpan, nisi obligando ad aliquam penam.

3 IN contrarium arguitur per Ambrosium, qui dicit super illud Rom. 11. sine penitentia sunt dona Dei, & vocatio, quia gratia in baptismo non requirit gemitum neq; planctum, sed omnia gratis condonat: ex qua auctoritate pater, q; omnis culpa dimittitur in baptismo, & gratis absq; vita ponam.

4 R E S P O N S I O . Dicendum est q̄ per baptismum tollitur omnis pena per se debita cuiuscunq; peccato quantum ad forum Dei & Ecclesie, non autē quantum ad forum mundanum. Primum patet duplickey. Primo modo, quia per baptismū cōmunicatur nobis plenissimē virtus passiōnis Christi, eo q̄ per baptismum maximē cōfōrmanur morti Christi, ut dicitur R.o. 6. Cōlepluti enī sumus &c. Sed passio Christi fuit sufficiens ad satisfaciendū pro pēnis omnium peccatorū, ergo per baptismū cōfertur nobis remissio peccati, non solum quoad culpam sed quoad omnem penam peccato debitam. Per baptismū enim efficiuntur membrū Christi, ut sic passio corporis cōmunicetur membro ad remedii sanitatis, quātum sufficit ad plenā eius curationē. Secundo patet idem sic, intrāibus novum statum non impuntantur eis ad penam cōmissam secundum statum pristinum, vt patet de intrāibus religionem. Sed baptismus est sacramentū intrāantium religionem Christianā, in qua sola est status salutis, ergo baptizatis nō impuntur ad penā aliquid quod cōmiserint secundum cōuerationem pristinā. Hoc autem intelligendum est quoad forum dei, & quoad forum ecclesie quantum ad penas pēr ecclesiā statutas, de quibus ecclesia ordinavit quod temitterentur baptizatis.

5 Quantum autem ad forum mundanū & ciuilē nō sic, quia in illo iudicio nō solum attendit qua pena sit homo dignus quoad Deum, sed etiam in qua sit obligatus, quoad homines qui sunt laeti & scandalizati per peccatum. Et ideo licet homicida totaliter liberetur a reatu pēni quoad Deum, remaneat tamen obligatus quoad homines quos iustum est adificare de pena, sicut sunt scādalizati de culpa: talibus autem principe pēi posset penam dimittere, maxime si signa apparent evidēntia, q̄ homicida peteret baptismū deuotione fidei, & non tō more mortis.

6 Ad primum dicendum q̄ per baptismū tollitur omnis pena originalis peccati, que est pena eius per se, sicut priuatio grata in p̄senti, & carentia gloria in futuro. Penna autem quae debetur originali peccato per accidens non tollitur, vt est famē, sitis, passibilitas corporis, & hu-

Sancto Porciano

iūnodi, quia ista sunt à natura per se, licet sint à peccato originali, sicut à causa reinouente prohibens, quia peccatum originale tollit iustitiam originalem, que impeditat iūtos detrectus in elle nature, nec iūit conueniens ut iūti defectus in presenti vita auferrentur. Primo, ne membrum caput excedat. Christus enim caput nostrum à principio sue conceptionis plenus fuit gratia: habuit tamen corpus passibile, cum quo redemptorem nostrā exercuit. Similiter Christianus in baptismo gratiam consequitur quantum ad animā. Corpus tamē inanet passibile, in quo pro Christo pati possit. Secundo ut homo pugnaret contra cōcupiscentiam & alias passibilites, & vincendo mereatur coronam. Tertio ne si baptismus conferret impossibilitatem corporis, homines magis quererent baptismū propter commoditatem vite p̄senti, quām propter trāctum vitę spiritualē.

7 Ad secundum arg. dicendum, quod culpa reordinatur per penam, sed illam penam potest solvere, vel ille qui peccauit, vel alius pro eo: & sic fit in baptismo, quia penam passionis Christi communicatur baptizato, qui per baptismū erit cōsideratus membrum Christi, & sic ordinatus culpa per penam.

Q Y E S T I O Q V A R T A .

Vtrum recedente fictione ab eo qui fecit baptismū suscepit, talis cōsequatur baptismi effectum.

Thom. 3. q. 69. art. 10.

D Einde quāritur de recipientibus baptismū. Et primo quāritur de fictis. Et secundo de carentibus vī rationis. Circa primum quāritur, Verum in factū accēdētibus ad baptismū recedente fictione baptismū suum cōsequatur effectum. Et viderur q̄ non, quia contingit quod post baptismū, antequam factio recēdat, baptizata tūs committat multa peccata mortalia. Recedente ergo fictione aut ista tollentur per baptismū, cum aliis, aut alia sine istis, aut nec alia prius commissa tollentur: non potest dici q̄ ista tollentur cum aliis, quia nec baptismus, nec quodcumq; sacramentum extendit se ad peccata committenda post sacramentum, sed tantum ad prius commissa, nec potest dici quod alia tollentur sine istis, quia īpium est à deo dimidiata veniam expectare. Et iterum quia p̄cedētia non possunt tolli sine gratia q̄c nō habet rē cum sequētibus. Relinquitur ergo q̄ recedente fictione baptismū prius susceptus nullum habeat effectum.

2 Item prolatis verbis sacramentalibus super panē & vinum statim sacramētū habet suum effectum, aut nunquam, ergo similiter in sacramēto baptismi factū iūque concurrunt ad integritatē ipsius, aut tunc habet effectū suum, aut nunquam.

3 IN C O N T R A R I V M est quod dicit Aug. lib. de Baptismo, & recitatur de consec. d. 4. tunc valere incipit baptismus ad salutem, cum illa factio veraci confessio ne recēderit, quia corde in malitia perleuerante peccatorū ad solutionem non sinebat fieri.

4 R E S P O N S I O . Intelligendum est q̄ factus dicitur aliquis cū vnum p̄tendit interius & aliud ostendit exterius. Et secundum hoc aliquis potest duplickey esse factus respectu sacramenti. Vno modo respectu factus prius sacramenti, scilicet quia ostendit se velle suscipere sacramentū exterius, & tamen non intendit. Alio modo est aliquis factus respectu p̄parationis ad sacramentū, quia cum velit suscipere sacramentū ipso factū ostendit se dispositum & paratum, & tamen non est, cum sit in proposito peccandi. Factus primū modo nihil sufficit. Cuius ratio est, quia sicut ad sacramentū requiritur intentio ministri ad conferendum, sic requiritur intentio suscipiētis ut recipiat ipsum vel propria si sit adulterus, vel aliena si sit parvulus. Sed deficiente intentione ministri conferens nullum est sacramentū, vt infra patebit, d. 6. q. 2. ergo deficiente intentione suscipiētis nullum est sacramentū. Recedente ergo fictione nullus effectus sequitur, quia nihil prius fuit factum. Talis ergo indiget baptizari, quia nunquam fuit baptizatus.

5 De